

Zasady bezpiecznych relacji rodzic – dziecko

Z dumą obserwujemy nasze dziecko, które odnalazło swoją pasję i źródło satysfakcji. Z zaangażowaniem wspieramy jego rozwój. Wiemy, że nasza rola jako rodziców jest bardzo ważna. Stoimy obok, jesteśmy ramieniem, na którym można się oprzeć. Jednocześnie nie odbieramy dzieciom sprawczości i samodzielnego dojścia do planowanych celów. Wiemy, że dziecko spełnia swoje ambicje, a nasze (choć czasem jest to trudne) powinniśmy pozostawić z boku. Kiedy dziecko czuje, że jego praca przyczyniła się do wygranej, wtedy sukces smakuje najlepiej! Kibicując naszemu dziecku, spotykamy innych rodziców i inne dzieci, którzy, tak jak my, odczuwają silne emocje. Szanujemy ich wysiłki i tworzymy zgraną społeczność.

Wspierając nasze dziecko kierujemy się zasadami:

1. Stawiamy na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uprawiania sportu.
2. Włączamy dziecko w proces decydowania o jego planach sportowych i życiowych, zgodnie z jego osobistymi celami.
3. Nie umniejszamy wysiłków dziecka włożonego w mecz.
4. Doceniamy i szanujemy jego zaangażowanie, nie koncentrując się wyłącznie na wydajności i wynikach.
5. Nie obwiniamy dziecka za przegraną.
6. Równoważymy potrzebę nadzoru z prawem dziecka do prywatności, w szczególności nie wchodzimy do toalet, pod prysznic i do szatni, gdy przebywają tam dzieci.
7. Nie wywieramy presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje (np. kontuzje). Pozwalamy dzieciom przeżyć porażkę wewnętrznie.
8. Dbamy o zdrowie dziecka poprzez odpowiednią dietę, badania sportowe i czas na regenerację.
9. Zapewniamy akcesoria niezbędne do wykonywania treningu w bezpieczny i efektywny dla dziecka sposób (buty, ubrania, okulary sportowe etc.).

W zachowaniach wobec innych dzieci kierujemy się zasadami:

1. Szanujemy godność i wartość wszystkich osób biorących udział w wydarzeniu sportowym, bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności sportowych, cechy fizyczne.
2. Wszystkich traktujemy podmiotowo. Nie komentujemy w sposób obraźliwy gry innych zawodników oraz decyzji sędziów. Nie krzyczymy i nie stosujemy agresji słownej wobec uczestników treningu / zawodów.
3. Nie nastawiamy dzieci przeciwko sobie, nie namawiamy do przemocy (np. trash talkingu). Nie przeszkadzamy zawodnikom przeciwnych drużyn w momentach wymagających skupienia (np. moment skoku, serw, rzut karny).
4. Nie publikujemy zdjęć, filmów ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach w osobistych mediach społecznościowych lub na stronach internetowych, bez zgody dzieci i ich rodziców. Obejmuje to także zamieszczanie komentarzy na portalach społecznościowych, które mogą wyrządzić krzywdę innym.
5. Nie komentujemy wyglądu innych dzieci.
6. Jesteśmy wyczuleni na wszelkie formy zastraszania lub zagrożenia wynikające z używania telefonów komórkowych do robienia zdjęć, filmów przez dzieci.
7. W żadnym wypadku nie stosujemy przemocy oraz zawsze reagujemy na jej wszelkie formy, w tym na każde obraźliwe, niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowanie lub słowa oraz inne formy zastraszania.

Rodzic – trener / trenerka

Żeby osiągnąć sukces i czerpać radość z uprawiania sportu nasze dziecko potrzebuje obok siebie dwóch ważnych dorosłych – rodzica oraz trener / trenerka. To autorytety, z których zdaniem liczy się najbardziej. Jako rodzice jesteśmy świadomi, że nasze relacje z innymi rodzicami, trenerami i sędziami modelują zachowania dzieci. Swoim zachowaniem dajemy przykład dzieciom i jesteśmy wzorem do naśladowania. Stosujemy reguły fair play i zachęcamy innych do ich przestrzegania. Stanowimy zgraną zespół, który dodaje dzieciom skrzydeł!

My rodzice i my trenerzy / trenerki kierujemy się zasadami:

1. Nasza komunikacja na linii „rodzic – trener / trenerka” zawsze jest oparta na szacunku, szczerości i wzajemnym wysłuchaniu.
2. Rodzic nie wchodzi w rolę trenera, a trener nie wchodzi w rolę rodzica. Rodzice udzielają wsparcia trenerowi / trenerce, a ten / ta udziela wsparcia rodzicom. Nie podważamy wzajemnie swojego autorytetu w oczach dziecka. Nie stawiamy go w sytuacji, w której będzie musiał wybierać między nami.
3. W trakcie rozgrywek rodzice nie podważają decyzji trenerów lub trenerek i sędziów. Udzielamy sobie informacji zwrotnych bez obecności dzieci, dbając o tonowanie emocji, bez użycia agresji.
4. Rodzice w miarę swoich możliwości wspierają trenera / trenerkę i pozostałe dzieci trenujące w klubie w działaniach logistycznych.
5. Rodzice mają prawo wyrażać swoje obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci i przekazywać je trenerowi / trenerce, kierownictwu klubu bądź innej wyznaczonej osobie. Powinni zgłaszać usterki zagrażające bezpieczeństwu dzieci, a trenerzy i klub mają obowiązek reagowania na te obawy oraz poszukiwać rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo dzieci.
6. Rodzice zawsze mają możliwość porozmawiania z trenerem / trenerką i wyrażenia wszelkich obaw dotyczących swojego dziecka oraz mają gwarancję, że ich wątpliwości zostaną potraktowane poważnie, a odpowiednie procedury wdrożone, w przypadku, gdy sytuacja wymaga reakcji ze strony klubu.
7. Nie tworzymy sojuszy sprzyjających faworyzacji. Potrafimy rozdzielić relacje prywatne od oficjalnych. Trener / trenerka podejmując decyzje sportowe, nie kieruje się swoją sympatią wobec rodzica.
8. Wspólnie ustalamy zasady uczestniczenia w treningach, np. poprzez opracowanie harmonogramu treningów otwartych dla rodziców (np. raz w miesiącu).